

תת"ע 4689/08 - שמעון בן גיוי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4689-08-16 מדינת ישראל נ' שמעון בן גיוי
תיק חיזוני: 20110141551

בפני כבוד השופטת רות וקסמן
ה המבקש שמעון בן גיוי
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

לפני בקשה לביטול גזר דין אשר ניתן ביום 16.9.19 ע"י כב' השופטת לאה שלזינגר-شمאי בהעדר התייצבות המבוקש, ובו הורשע המבוקש בעבירה של הסעת ילד שטרם מלאו לו שMONה שנים, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה, המתאים לגובהו ומשקלו של הילד, בניגוד לתקנה 83א(ב)(2) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בגובה 750TL.

טענות הצדדים

לטענת המבוקש, הוא הזמין למשפט בתאריך 16.9.19 ובכתב שנשלח אליו צינה האפשרות להגשת טיעון לעונש בכתב במקום הופעה בבייהם^ש, אך לדבריו הכתובת שצינה לגבי המכתב הייתה הכתובת של מפן^א, לשם שלח פעמיים את מכתבו ולא הכתובת של ביהם^ש. להפתעתו, קיבל מכתב ב-16.9.20 ממן^א, בו צוין כי התביעה הוגשה לביהם^ש, וכן המכתב אמר היה להישלח לביהם^ש. לדבריו המבוקש הוא לא ידע ולטמו שלח את המכתב לכתובת שצינה בו.

לבקשה צורף העתק מכתב הטיעון לעונש שלח המבוקש והעתק המכתב ממפן^א.

המשיבה התנגדה לבקשת מן הטעם שמדובר בעבירות קנס בלבד ועל המבוקש הושת קנס. מאחר ולא טרח לברר לאן עליו לשלוח את המכתב, עליו לשאת בתוצאות.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קבע את אמות המידה המנחות את ביהם^ש בבואו להחליט בבקשת ל לבטל פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, הצדדים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה

עמוד 1

מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/9 סורניה איטליה נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבוקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חזר של הלין שהתנהל לכארה דין והסתיים. על המבוקש מוטל אפוא הנTEL לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמי המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת החדש".

א. בוחנת סיבה מוצדקת לא התייצבות המבוקש

אמנם נכון כי בגין הטופס שצירף המבוקש (שהינו קטווע בחלקיו) מופיע הכתובת של מפן"א כמען למכתבים, אך מעין במכתב הנושא כותרת "טייעון לעונש", מופיע בבירור הנמען: "בית משפט השלום לתעבורה: תעבורה מרכז-רמ רח' הס 20 פ"ת". על כן, אין בידי לקבל את טענותו של המבוקש כי שלח את המכתב לכתובת של מפן"א כסיבה מוצדקת לביטול פסק הדין. באמם המבוקש לא ידע לאיזו כתובת עליו לשלוח את המכתב, היה עליו לברר זאת טרם שליחתו, ומושאל עשה כך אין לו להלן אלא על עצמו בלבד.

יתרה מכך, המכתב מאת מפן"א, בו צוין כי על המבוקש להתייצב בבית המשפט ביום ובעשרה המצוינים בדו"ח, נושא תאריך 8.9.16, והmbוקש לא צירף כל אסמכתא על כך שהמחטב נתקבל אצלו בתאריך 16.9.20, יום לאחר שנשפט בהיעדר.

ב. בוחנת גרים עיות דין

במכתב הנושא כותרת "טייעון לעונש" שליח המבוקש, הודה המבוקש בכל העובדות המפורטוות בכתב האישום.

לא מצאתי כי יגרם לmbוקש עיות דין בענישה שהוטלה עליו.

יתרה מכך, כבר נקבע לא אחת כי טענות נגד חומרת העונש הין עילוות להגשת ערעור ולא לביטול פסק דין.

לפיכך, ובמלול הנسبות, לא מצאתי כי במקרה שלפני התקיימו התנאים לביטול גזר דין.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון תשע"ז, 27 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.